Societat | Eva Campomar | Actualitzat el 02/07/2019 a les 13:12

Pugem arbres #pugemarbres

«Volem compartir una acció de reivindicació per donar visibilitat a la necessitat de què aquelles persones que tinguin un arbre a prop, el pugin, l'olorin, el toquen, l'abracen i que les seues imatges viatgen per tot arreu»

Vista aèria de la zona cremada per l'incendi de la Ribera d'Ebre Foto: Roger Segura/ACN

L'estiu, període vacacional o no, que moltes persones gaudim de poder fer activitats que durant la resta de l'any no fem o sí. Ambigu. Com contradictori és dir que t'estimes la natura i la deixes destruir.

Qui podrà aquest estiu pujar algun arbre?
Amb tristesa i atenent a l'actualitat, està clar que moltes persones, grans i petites que viuen a la Ribera d'Ebre han perdut una immensa quantitat d'arbres per a poder escalar, tocar, observar, cuidar...

El foc com a ritual és transformador, però a la vida real també és destructor i les imatges que totes estem veient ens esgarrifen i pensem en totes aquelles persones i éssers vius, generacions que per desgràcia perdran un tros de vida, un tros de bosc.

Els qui vivim quotidianament a la natura i l'entenem com un espai de vida, on estem envoltades d'altres éssers vius i d'oportunitats d'aprenentatge volem compartir una acció de reivindicació per donar visibilitat a la necessitat de què aquelles persones que tinguin un arbre a prop, el pugin, l'olorin, el toquen, l'abracen i que les seues imatges viatgen per tot arreu per demanar a tothom: polítics, propietat privada , tècnics, legisladors, capital, persones en general que

ens posem a teixir una xarxa de conscienciació que som natura i que no hi haurà intel·ligència artificial que pugui substituir a estar una estona envoltades d'arbres.

Salvem els arbres del present que ens parlen del passat i ens ajuden a construir el futur.

Amb la força d'una dona, Rachel Carson, que va ser precursora dels moviments mundials de l'ecologisme modern, ens meravellem estant al bosc, a la mar i reflexionem quan llegim "quant més aconseguim concentrar-nos amb les meravelles de l'univers que ens envolta, menys gust trobarem a destruir-lo".

A Arraïlades (G.Riba), un projecte col·lectiu en format de conte, es narra la història d'uns arbres, les oliveres monumentals, on els personatges pugen arbres per protegir-los, per preservar-los de la voracitat d'un sistema destructor.
Nosaltres també pugem.

TataKiia